

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

80. Ethnici Mandar. fortiss. aequitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

rum neminem vel digito pulsare. Prima Ricci de cœlo merces fuit Pechini stationis; fuit illustris Mandarini ad Deum conuersio: nomen illius Fummocamus; Magistratus, cognitio capitalium causarum, in administratione Provinciæ Huguanenhs; virtutes, animus ab alieno tam abstinent, ut de suo pauperibus, viduis, & miseris adfaret; totu bono intentus publico, omnium parens præterquam improborum, p[er] ceteris tamen iuris, & æqui magnanimus, & inclinabilis defensor. Igitur Eunuchi, Provinciam illam contributionum nomine spoliavit, violentas deprædationes, cum Magistratus alij tacite gementes; ipsu non tulit & certus periculi quod extreum subiicit, publico latroni fortiter obstat, quare ad Rēgem auaritia æstuantem ab auarissimo, & rapacissimo exactore delatus, præcipitato mox Rescripto dato in compedes, Pechinum deportatur, indefensus, a que inauditus crudeliter cæditur, & in probrolum conicitur ac perpetuum carcere. E contrario Provincia Huguanensis, ignominioso carcere detenti vitam egregiam continua præstantium operum serie contextam in lucem edidit, & prosecuta est illius virtutem priuatis altaribus, suffitu, funeribus, imaginibus, templis, & statua, omnique gloriose memorie monumento. Huic viro statim Pechinum ut appulit, nihil fuit antiquis alloquo Ricci, ut experiretur sati' is famæ commendationem ipsa impleret: has vero sermonis breuissimi, horæ vix viuis angustia, dum vixit felices habuit & memorabiles; et si enim virtutum Sinensium (quæ ad veram virtutem rudimenta sunt quædam & habilitates) semper numeros omnes esset consecutus; sed ubi Riccius avdiuit, & officiis virtutum supra metas naturæ positis; visus est sibi & nasci de novo, & tunc primum hominem vivere, iunctusque illi est artissima necessitudinis nexus tam intimo, ut veterum annotum amicitia credetur, cuius ipse studio ita postea semper artit, ut quicquid Riccius tangaret, id sua qua multum pollebat gratia, auctoritate, prudentia, literis, precibus apud Mandarinos, velut rem propriam vigeret. Ricci opera quæcumque nancisci poruit, edidit suo ære, cum excelsa auctoris prædicatione; Doctoris nomen primus Riccio tribuit, quod illi tametsi multorum Examinum tormento parctur, sed Fummo cami auctoritas, atque integritas tam tamum illi ac debitum fecit, nemo ut Riccius exinde nisi Doctoris titulo appellari. Verum hanc illi egregiam benevolentiam haud paulò vberius rependit Riccius, cum eum agitatione veri Dei ad æternam salutem comparauit. Narrator de hoc viro, unum iam inde à puero percepsisse Deum; abhoruisse à multitudine Deorum, & eorum cultum, Ministros, Scitatores, dæmone peius execratum; post verò adultum, ex Sinensibus Scripturis collegisse, quæcumque illius Cœli Domini, quem vocabant, naturam maiestatemque assererent; quæ cum accepto in carcere Riccius Catechismo, inexpugnabili rationum momento legisset roborata; stylu manu illico admovit, scripsitque liberam idolorum derestationem, cum encomio fidei Christianæ catechismo Riccius præfigendam. Cuius deinceps fidei

^{80.}
Ethnicimandar. fortiss.
æquitas.

Doctoris titul. ab eo
Riccio datus, manuit.